

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 29Cb/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115233433
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Gábor
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7115233433.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Ladislavom Gáborom v spore žalobcu: STAR-CAR s.r.o., Seňa č. 118, 040 58 Seňa, IČO: 45 699 968, zast. JUDr. Klaudiou Azariovou, advokátkou, konateľkou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova č.26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova č. 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zast. Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom, Krmanova č. 1, 040 01 Košice, o zaplatenie 169,05 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 169,05 eur s 5,00%-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 29.11.2015 až do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie v prevyšujúcej časti **z a s t a v u j e**.

III. Žalobcovi priznáva plnú náhradu trov konania.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 169,05 eur s prísl. z titulu nevyplatenia poistného plnenia.

2. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 8012557988 predstavovala sumu vo výške 758,35 eur. Suma uznaná žalovaným však bola iba do výšky 589,30 eur. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie boli krátené náklady na náhradné diely, náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %) a náklady na cenu práce, a to z dôvodu, že sa jedná o neautorizovaný servis, pričom celková nepriznaná suma je vo výške 169,05 eur. Táto neuznaná suma vo výške 169,05 eur bola vlastníkom motorového vozidla Renault Megane, Z.: K. XXX F., ktorým je poškodený, t.j. Q. Y., postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.11.2015.

3. Okresný súd Košice I vydal dňa 2.2.2016 platobný rozkaz č.k. 29Cb/264/2015-19, v ktorom žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group uložil, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi STAR-CAR s.r.o. sumu 169,05 eur s prísl., alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal.

4. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s odôvodnením. V odpore uviedol, že namieta miestnu príslušnosť Okresného súdu Košice I, lebo miestne príslušným súdom je Okresný súd Bratislava I.
5. Poistné plnenie bolo krátené z dôvodu navýšenia ceny za lakovací materiál oproti priemerným cenám v danom regióne v čase vzniku škody, účtovania neprimeranej výšky lakovacej konštanty ako aj z ďalších dôvodov.
6. Žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti vychádzal z kalkulácie opravy, ktorá vyjadruje skutočnú škodu použitím cien dielov, ktorú uvádzajú výrobcovia daného typu vozidla a s prihliadnutím na obvyklé priemerné ceny opravy v danom regióne.
7. Žalovaný uhradil uplatnené a preukázané náklady na opravu vozidla v zmysle § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. Žalovaný z povinného zmluvného poistenia hradí skutočnú škodu, ktorá vznikla na poškodenom vozidle.
8. Poistné plnenie bolo krátené z dôvodu navýšenia ceny za normohodinu práce za karosárske, lakovnícke práce, ako aj vedľajšie práce oproti priemerným cenám v danom regióne v čase vzniku škody. Žalovaný podotkol, že v prípade ak by poškodený si dal vozidlo opraviť v zmluvnej opravovni, t.j. opravovni s ktorou je poisťovňa v zmluvnom vzťahu, tak tieto opravovne účtujú dohodnutú cenu, ktorú poisťovňa vždy akceptuje a ktorú v prípade neautorizovaných opravovní určujú na 20 eur s DPH/hodina práce.
9. Poškodený pred začatím opravy je povinný uskutočniť obhliadku vozidla, ktorú vykoná spoločnosť Sloveperita, s.r.o. Na základe obhliadky motorového vozidla boli poškodenému vyčíslené predpokladané náklady pri oprave. Uvedený výpočet je vypracovaný pomocou programu AUDATEX, pričom tento program používa normy a ceny výrobcu.
10. Žalovaný má vytvorenú sieť zmluvných opravovní, ktoré jeho kalkuláciu akceptujú. Ak sa poškodený rozhodne dať si vozidlo opraviť v inej ako zmluvnej opravovni, môže dôjsť k situácii, ktorá je predmetom tohto konania.
11. Na základe uvedeného žalovaný považuje výpočet nákladov na opravu, ktorý vypracoval žalovaný za správny.
12. Žalovanému nebol predložený dôkaz na základe ktorého považuje žalobca poskytnuté poistné plnenie za neoprávnene krátené.
13. Žalovaný má za to, že bola fakturovaná suma ako náklady na opravu vozidla, ktorá prevyšuje náklady na opravu v porovnaní s kalkuláciou žalovaného, ale aj v porovnaní s kalkuláciou porovnateľných servisov pre motorové vozidlá daného typu.
14. Na základe uvedeného krátenie hodinovej sadzby považuje za primerané vzhľadom na priemerné ceny opravovní v danom regióne. Pri určení ceny za normohodinu práce sa vychádzalo z cien, ktoré obvykle používajú pri oprave nezačerných servisov v danom regióne.
15. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie 1 Cz 82/88, v zmysle ktorého zásada, že je treba vychádzať zo skutočnej ceny opravy platí za predpokladu, že oprava bola vykonaná v plnom rozsahu, a to opravovňou k tomu určenou. Aj tak je ale potrebné zvažovať, či cena opravy bola stanovená správne.
16. Aby žalovaný mohol pristúpiť k úhrade poistného plnenia v časti nákladov na náhradné diely v plnej výške, musí mať k dispozícii doklady preukazujúce ceny použitých náhradných dielov, ako aj samotnú originalitu náhradných dielov.
17. V opačnom prípade z dôvodu nepreukázania výšky škody, nároku nie je poisťovňa povinná vo výške cien za originálne náhradné diely poskytnúť poistné plnenie, keďže je všeobecne známou skutočnosťou, že ceny neoriginálnych dielov sú o 30-50% nižšie.

18. Poškodený ako klient autoservisu je v zmluvnom vzťahu so servisom, s ktorým uzatvoril zmluvu o dielo a preto má nárok na predloženie nadobúdacích dokladov, ktorými servis preukáže cenu a originalitu náhradných dielov.

19. Uznesením sp.zn. 2Ncb/8/2017-44 zo dňa 25.5.2017 Krajský súd v Bratislave rozhodol, že na konanie je miestne príslušný Okresný súd Košice I.

20. Za konania po vydaní platobného rozkazu, po pojednávaní vzal žalobca späť žalobu a to sčasti a trval na podanej žalobe čo do nároku na zaplatenie sumy 169,05 eur s 5,00%-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 29.11.2015 až do zaplatenia a konanie v prevyšujúcej časti navrhol zastaviť.

21. Vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav:

22. Dňa 6.10.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Renault Megane, Z.: K. XXX F., rok výroby: 2004, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: Q. Y., N.. XX.XX.XXXX, A.: B. Č.. XXX, XXX XX B., (ďalej aj len poškodený). Predmetnú škodovú udalosť (nehodu) spôsobil vodič iného motorového vozidla SCANIA s Z.: W. XXX A., ktorého vlastníkom je spoločnosť HRIVNÁK - TRANS, s.r.o. Železničarska č. 13, 971 01 Prievidza, IČO: 44 618 964, (ďalej aj len „vinník nehody“). Vinník nehody mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t.j. v poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému ešte v ten istý deň riadne ohlásená. Žalovaný nahlásenú škodovú udalosť zaregistroval pod číslom poistnej udalosti Č.. XXXXXXXXXXXX.

23. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla Renault Megane, Z.: K. XXX F., v dôsledku poistnej udalosti Č.. XXXXXXXXXXXX, si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v servise: STAR-CAR s.r.o., Seňa č. 118, 040 58 Seňa, IČO: 45 699 968, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 758,35 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2015160056.

24. Poškodenému bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 18.11.2015 oznámené, že bolo dňa 13.11.2015 ukončené šetrenie poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, a bol mu predložený výpočet výšky plnenia.

25. Žalobca STAR-CAR s.r.o. vyfakturoval Q. Y. opravu motorového vozidla Z.: K. XXX F. faktúrou č. 2015160056 zo dňa 5.11.2015 na sumu 758,35 eur so splatnosťou 12.11.2015.

26. Táto neuznaná suma vo výške 169,05 eur bola vlastníkom motorového vozidla Renault Megane, Z.: K. XXX F., ktorým je poškodený, t.j. Q. Y., postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.11.2015.

27. Poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné (ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

28. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

29. Podľa ust. § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

30. Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať).

31. Podľa ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

32. Kalkulačný program, resp. kalkulácia žalovaného, nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy, likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vybrať rôzne parametre (napr. výška normohodiny, výška lakovacej konštanty, najlacnejšie (originálne) náhradné diely, ktoré sú ponúkané od rôznych predajcov náhradných dielov v rámci SR, napr. jeden diel od predajcu z Prešova druhý od predajcu zo Žiliny, ďalší od dodávateľa v Námestove, a to v jednej kalkulácii). Kalkulácia má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a nevyhnutne rozhodujúci podklad pre výpočet poistného plnenia. Napr. časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné či dané zákonom. Kalkuláciou žalovaného je určená potenciálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nie je schopný premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy vozidla.

33. Taktiež je bezpredmetné za akú cenu má náhradné diely žalovaný. Servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely, sa nemusia stotožňovať s cenou uvedenou na faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikat') a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode poškodeného.

34. Žalovaný krátenie zdôvodňuje aj tak, že neboli predložené nadobúdacie doklady k náhradným dielom.

35. Povinnosť servisu, resp. žalobcu, vydať poškodenému nadobúdacie doklady k náhradným dielom, nemá oporu v zákone. Zároveň vzťah autoservisu a jeho dodávateľa náhradných dielov je obchodný vzťah a vzájomné obchody podliehajú obchodnému tajomstvu, a to vrátane ceny. Taktiež, ak by sa prijalo stanovisko žalovaného, potom pri predkladaní nadobúdacích dokladov od servisu, by servis mal ďalej žiadať doklady od svojho dodávateľa a dodávateľ autoservisu potom ďalej od výrobcu, aby bolo možné zistiť originalitu a pôvodnú cenu náhradného dielu. Takýto právny názor by viedol k absurdnému výkladu právnej povinnosti a takúto povinnosť žalovaného by nebolo možné splniť.

36. Žalovaný však súdu reálne nepreukázal dôvod krátenia náhrady škody žalobcovi. Súd sa neuspokojil iba s konštatáciou žalovaného, že cena prác, ktorú vyúčtovala opravovňa nebola podľa žalovaného obvyklá na trhu, nešlo o cenu všeobecnú. Dôvod krátenia poistného plnenia nebol súdu preukázaný žiadnym právnym predpisom, ktorý ustanovuje tzv. všeobecnú cenu, na ktorú sa žalovaný odvolával.

37. Žalovaný namieta, že neboli predložené nadobúdacie doklady od náhradných dielov, preto uznal len alternatívne náhradné diely a zotrváva na stanovisku, že „výška ceny za opravu bola vyfakturovaná v neprímeranej výške a nezodpovedala cenám obvyklým za vykonanie predmetnej opravy (či už z hľadiska nadhodnotenej ceny materiálu alebo z hľadiska nadhodnotenej ceny práce).“

38. Nárok na predkladanie nadobúdacích dokladov o kúpe náhradných dielov, ak bola riadne predložená faktúra za opravu, ktorá obsahuje všetky náležitosti, nemá oporu v zákone ani v judikatúre. Je potrebné poukázať aj na ustálenú judikatúru súdov vo vzťahu k predkladaniu nadobúdacích dokladov od náhradných dielov.

39. „Žalobca riadne zdokladoval výšku škody a nemal povinnosť zisťovať pôvod náhradných dielov. V poistných podmienkach žalovaného nie je presne stanovené, aké konkrétne doklady, ktoré by boli pre žalovaného hodnoverné, má predložiť poistený, pričom sám žalovaný doklady predložené žalobcom považoval za hodnoverné. Zo strany žalobcu nedošlo k vedomému porušeniu poistných povinností v zmysle § 799 ods. 1 až 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca zveril opravu motorového vozidla spoločnosti s ručením obmedzeným, zapísanej v obchodnom registri, ktorá vykonáva opravu motorových vozidiel. Zo všeobecných poistných podmienok nevyplýva, že žalobca má povinnosť dokladovať originalitu použitých náhradných dielov. Ak žalobca splnil všetky povinnosti poisteného, nebol žalovaný oprávnený na krátenie poistného plnenia. Žalobca má nárok na náhradu primeraných nákladov na opravu aj v prípade, ak by si motorové vozidlo nedal opraviť, ale preukázal by výšku vzniknutej škody. Vznikom škodovej udalosti vzniká žalobcovi nárok na poskytnutie poistného plnenia.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 4Cob/29/2013 zo dňa 17.12.2013).

40. Žalovaný totiž neuviedol zákonný predpis, či dohodu, resp. Zmluvu z ktorých by mala vyplývať povinnosť žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu predložiť nadobúdacie doklady k náhradným dielom, neuviedol ani dôvody pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis za jednu normohodinu 20 eur bez DPH.

41. Taktiež je potrebné poukázať, že vzťah autoservisu a jeho dodávateľa náhradných dielov je obchodný vzťah a vzájomné obchody podliehajú obchodnému tajomstvu, a to vrátane ceny. Zároveň, dodávateľia mnohokrát poskytujú opravcom nejaké zľavy, teda náhradné diely môžu byť nadobudnuté aj za nižšie ceny, táto skutočnosť však nemôže byť opravcovi na škodu, a v konečnom dôsledku na škodu poistenému, a to v tom zmysle, že mu bude preplatená iba zľavnená suma. Bolo by to v rozpore s právom slobodne podnikáť a s poctivým obchodným stykom.

42. Žalovaný krátil aj z dôvodu „neprimeranej výšky normohodiny“, pričom žalovaný priznal normohodinu vo výške 20,00 eur/NH. Žalobca predložil Cenníky normohodín obvyklých v regióne, čím preukázal nesprávnosť postupu žalovaného. Taktiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaný ako poisťovňa ponúkajúca na trhu služby, predmetom ktorých je poistenie majetku, by mal pristupovať k likvidácii poistnej udalosti s odbornou starostlivosťou. Žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, a ktorý má k tomu potrebné oprávnenia a aparát. Ak vykonával šetrenie riadne, tak nech preukáže, že si v čase šetrenia predmetnej poistnej udalosti urobil sám prieskum trhu a zistil ceny obvyklé v regióne, resp. na základe akej skutočnosti dospel k záveru, že výška normohodiny daná žalobcom nepredstavuje cenu obvyklú v danom regióne. Ak žalovaný odmietol plniť kvôli „vyskej“ výške normohodiny či amortizácii, nech predloží relevantný a nestranný dôkaz, a to z akých skutočností vychádzal. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť.

43. Vzhľadom na to, že sa škoda vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov (vyjadrenú v peniazoch) potrebných na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Z podstaty poistenia vyplýva, že stačí ak poškodený predloží kalkuláciu opravy (nemusí byť výslovne faktúra a reálna oprava motorového vozidla), a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poistnou udalosťou.

44. Poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade však bola rovno predložená faktúra za opravu, ktorá reflektovala všetky vzniknuté poškodenia a potrebu navrátenia poškodeného vozidla do stavu pred poistnou udalosťou XXXXXXXXXXXX, t.j. faktúra, ktorá individualizovala a konkretizovala výšku škody.

45. Konanie a tvrdenie žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Poškodený nemôže doplácať na to resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou.

46. Zoznam servisov odovzdaný poškodenému, ani kalkulácia žalovaného nepredstavuje pre poškodeného záväzný dokument, nakoľko vzťah žalovaného a poškodeného sa neriadi žiadnou Zmluvou, ktorá by mohla takéto skutočnosti obmedzovať, ale výlučne zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Občianskym zákonníkom.

47. Žalovaný ďalej v podanom odpore uvádza : „Poistné plnenie bolo krátené z dôvodu navýšenia ceny za normohodinu práce za karosérske, lakovnícke práce, ako aj vedľajšie práce oproti priemerným cenám v danom regióne v čase vzniku škody. Je potrebné podotknúť, že v prípade, že poškodený si dá vozidlo opraviť v zmluvnej opravovni, tieto opravovne účtujú dohodnutú cenu, ktorú v prípade neautorizovaných opravovní určuje na 20 eur s DPH/hodina práce. Pretože servisom predložená faktúra obsahovala položky nad rámec nákladov na opravu vozidla, ktoré by zodpovedali technológii opravy stanovenej výrobcom daného typu vozidla, žalovaný krátil výšku lakovacej konštanty na 110% a zároveň výšku ceny práce tak, že za primeranú cenu práce považoval 20 eur/normohodina s DPH.“

48. Z vyjadrenia žalovaného však vyplýva, že rešpektuje iba dohodnutú cenu určitých opravovní. Takýto postup žalovaného v priamom určení ceny práce navodzuje porušovanie zásad a podmienok hospodárskej súťaže a zároveň zmluvnej voľnosti poistených. V zmysle § 4 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov: „Zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá spočíva
a) v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok,
d) záväzku účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži.

49. Taktiež žalovaným prezentované rozlišovanie autoservisov na autorizované a neautorizované, resp. zmluvné a nezmluvné, nemá oporu v zákone ani v európskej legislatíve. Ak má daný servis povolenie vykonávať opravárenskú činnosť môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis.

50. Zároveň aj podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovania kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia.

51. Na trhu fungujú a podnikajú servisy, ktoré možno neoficiálne označiť ako: zmluvne servisy, nezmluvné, autorizované a neautorizované servisy. Ceny na trhu tvoria všetky tieto servisy.

52. Rozdiely medzi nimi sú:

- zmluvné servisy - majú zmluvy s poisťovňou, t.j. výška normohodiny je určená zmluvne
- nezmluvné servisy - nemajú zmluvu s poisťovňou
- „autorizované“ servisy - majú zmluvu s výrobcom alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel.
- „neautorizované“ servisy - nemajú zmluvu s výrobcom alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel.

53. Všetky tieto servisy, bez ohľadu na to, či sú žalovaným kvalifikované ako zmluvné, nezmluvné, autorizované alebo neautorizované podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná bloková výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k popredajnému trhu - skrátene nazývané „bloková výnimka“ majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami.

54. Žalobca predložil cenníky, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v košickom regióne, čím preukázal svoje tvrdenia, žalovaný však svoj postup nijako relevantne neodôvodnil a nepredložil dôkazy o ním určenej cene obvyklej v danom regióne, čím neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný len tvrdí a napáda žalobcu, avšak zákonnosť svojho postupu nepreukázal. Je potrebné dať do pozornosti, že v obdobnej skutkovo - právnej veci už existuje početná judikatúra.

55. Zároveň je neakceptovateľné, že ak servis má určitú sumu za normohodinu, ktorú si určí v súlade s právom slobodne podnikáť, a ak dôjde k poisťovej udalosti, aby túto normohodinu znížil, len preto, že poisťovňa „zvykne“ preplácať iba určitú výšku. Takéto nazeranie je absurdné, veď vynaloží rovnakú prácu, ako keby to nebola poisťová udalosť.

56. Súd uvádza, že nemôže byť na ťarchu poisteného, teda ani žalobcu, že pri výbere servisu si poistený zvolil neautorizovaný servis, resp. nezmluvný servis žalovaného a nezvolil si autorizovaný servis, resp. zmluvný servis žalovaného, s ktorým má žalovaný dojednané zmluvné ceny. V prípade ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov

opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poistený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Zmluvné dojednania havarijného poistenia neuvádzajú, či existuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný, alebo nezmluvný servis neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

57. Žalovaný predložil vyjadrenie príslušného likvidátora vykonávajúceho šetrenie danej poistnej udalosti, ktorý v prvej odrážke uvádza, že bola krátená cena náhradného dielu o 20% z dôvodu nedoloženia nadobúdacieho dokladu, a tak poisťovňa nepriznala časť ceny tohto dielu vo výške 2,56 eur. Ide o náhradný diel „ochranná fólia za.ř.“ V kalkulácii nákladov na opravu, ktorá je súčasťou faktúry žalobcu má tento náhradný diel číslo 8200231930. V kalkulácii audatex predloženej žalovaným má tento náhradný diel číslo 82 00 231 930 a teda to isté sériové číslo. Servis, resp. žalobca použil pri oprave poškodeného motorového vozidla ten náhradný diel, s použitím ktorého žalovaný vo svojej kalkulácii ráta a predpokladá, čo je zrejmé z totožného sériového čísla.

58. Požiadavka žalovaného, na predkladanie nadobúdacích dokladov, nemá oporu v zákone, zároveň, žalovaný nie je oprávnený určovať, aký náhradný diel sa má použiť - originál, alebo už pred tým diel použitý. Koniec koncov, žalovaný vie že ide o originál, lebo náhradný diel má totožné číslo ako v kalkulácii žalovaného tak aj v kalkulácii nákladov na opravu predloženej žalobcom.

59. Skutočnosť, že poškodení nemajú povinnosť predkladať nadobúdacie doklady k náhradným dielom, resp. nepôvodnosť krátenia náhrady škody z tohto dôvodu je už súdmi judikovaná napríklad Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 4Cob/60/2017, podľa ktorého:

„...Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný síce namieta dôvodnosť žalobcom požadovanej sumy vo výške 35,74 eura z dôvodu, že žalobca nepredložil nadobúdacie doklady.... na preukázanie svojich tvrdení však nepredložil žiadne dôkazyŽalovaný totiž neuviedol zákonný predpis či dohodu, resp. zmluvu, z ktorých by mala vyplývať povinnosť žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu predložiť nadobúdacie doklady k náhradným dielom, neuviedol dôvody, pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis za 1 NH 20 eur bez DPH Neuniesol tak dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení a tento stav by nezvrátil podľa názoru odvolacieho súdu ani výsluch poškodeného p. G. G., ktorého žalovaný navrhoval vypočítať na okolnosti postúpenia pohľadávky a za účelom vyjadrenia sa k celkovej oprave vozidla, keďže ani v odvolacom konaní žalovaný neuviedol, aké okolnosti opravy by mali byť výsluchom menovaného objasnené vzhľadom na to, že opravu si poškodený nevykonal sám, ale ju realizoval autoservis...“

... Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal rozsah opravy vozidla, ktorej cenu žiadal od žalovaného uhradiť titulom poistného plnenia. Ani žalovaný rozsah opravy nenamietal, namietal len cenu, za ktorú mali byť práce vykonané, resp. cenu lakovacieho materiálu bez toho, aby preukázal, že išlo o neúčelne vynaložené náklady. Nevyjadril sa pritom k žalobcom predloženým cenníkom preukazujúcim, že v mieste opravy poškodeného vozidla iné autoservisy účtujú ešte vyššie ceny za normohodinu práce, ani k tvrdeniu žalobcu, že aj žalovaným odporúčaný autoservis účtuje cenu prác vo výške 20 eur bez DPH. Rovnako sa nevyjadril ani k tvrdeniu žalobcu, že musel byť použitý kvalitnejší lakovací materiál vzhľadom na lak, ktorý bol pôvodne na poškodenom motorovom vozidle. Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, preto súd prvej inštancie správne vychádzal z listinných dôkazov žalobcu preukazujúcich skutočné náklady potrebné na opravu poškodeného motorového vozidla....“

60. Žalovaný namieta neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky, a s tým súvisiaci nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, z dôvodu údajnej neurčitosti danej zmluvy, nakoľko podľa jeho názoru je „...otázne a neurčité, akú časť z pohľadávky vymedzenej v čl. I bod 1 Zmluvy o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu postupoval.“

61. Zmluva o postúpení pohľadávky je dvojstranným právnym úkonom. Jeho účastníkmi sú doterajší veriteľ - postupca a tretia osoba - nový veriteľ t.j. postupník. Dlužník sa na tejto dohode nezúčastňuje,

k uzavretiu zmluvy môže dôjsť aj bez vedomia, resp. dokonca i proti vôli dlžníka (s výnimkou ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom a s výnimkou ust. § 626 Občiansky zákonník).

62. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zámenu v osobe oprávneného (veriteľa). Pri tejto zmene totiž postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitimáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Vyplýva to zo skutočnosti, že postúpením pohľadávky vzniká nový záväzkový právny vzťah v zmysle ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka, t. j. právo veriteľa na plnenie (pohľadávky) od dlžníka.

63. Postúpenie pohľadávky je vlastne osobitným prípadom právneho nástupníctva (sukcesie), pri ktorom právny nástupca - postupník (nový veriteľ), nadobúda od právneho predchodcu - postupcu (pôvodného veriteľa), všetky prevádzané práva (creditor posterior in prioris creditoris locum succedit). Aktívne vecne legitimovanou osobou na uplatnenie nároku na súde na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky je postupník. Ak pred začatím súdneho konania nedošlo k oznámeniu alebo preukázaniu postúpenia pohľadávky, potom je nevyhnutnou prílohou žalobného návrhu aj samotná Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorou postupník preukazuje svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

64. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 31 Cdo/1328/2007: „Pro postavení dlužníka je nerozhodné, zda k postoupení pohledávky došlo. Podstatné je, zda postupovaný dluh existuje. Otázka, zda pohledávka byla skutečně postoupena platně, lze řešit pouze ve sporu mezi postupitelem a postupníkem.“

65. Podľa § 526 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka: „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi.“

66. Je zrejmé, že ak postúpenie pohľadávky oznamuje postupca dlžníkovi, stačí ak mu túto skutočnosť len oznámi, naopak, postupník musí dlžníkovi aj preukázať postúpenie. V prípade ak by žalovanému postúpenie pohľadávky len poškodený (postupca) oznámil, nie je ani oprávnený sa domáhať preukázania Zmluvy o postúpení, a už toľko nie namietat neplatnosť tejto Zmluvy, aj keď mu ju postupník predložil.

67. Ako už bolo uvedené, cesia má pre žalovaného len ten účinok, že svojho dlhu sa zbaví plnením inej osobe, nie ten účinok, že by to zakladalo zmenu záväzku, ten ostáva rovnaký.

68. Predmetom postúpenia môže byť existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná a tiež pohľadávku premlčanú, pretože až vznesením námietky premlčania na súde sa z premlčaných pohľadávok stávajú pohľadávky naturálne, t.j. na súde nevyvnutiteľné.

69. Predmetom zmluvy je postúpenie určitej pohľadávky (práva na plnenie od dlžníka) pôvodného veriteľa postupníkovi, ktorý sa stáva veriteľom dlžníka na mieste pôvodného veriteľa (postupcu). Predmetom postúpenia môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj nepeňažná, nie však povinnosť účastníka (napr. povinnosť zaplatiť určitú peňažnú sumu za prevod veci alebo práva).

70. Určenie presnej výšky pohľadávky v peniazoch nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o postúpení pohľadávky, tento nedostatok nie je dôvodom neplatnosti zmluvy pre neurčitosť (Ro NS ČR z 26. 5. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1074/2003).

71. Pohľadávka musí byť v zmluve identifikovaná dostatočne určite, teda tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči rovnakému dlžníkovi. Dostatočná identifikácia pohľadávky ďalej slúži aj na to, aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená.

72. Ak nemal postupca voči dlžníkovi v dobe postúpenia inú pohľadávku alebo iné pohľadávky s predmetom plnenia rovnakého druhu ako pri postupovanej pohľadávkou (teda inej pohľadávkou zameniteľnej s postupovanou pohľadávkou), potom platí, že postupovaná pohľadávka je v zmluve o

postúpení pohľadávky dostatočne presne identifikovaná aj vtedy, ak ju vymedzuje len údaj o osobe dlžníka a predmete plnenia.

73. Ak žalovaný uvádza, že „Predpokladom určitosti právneho úkonu je označenie jeho predmetu takým spôsobom, aby ho bolo možné nezameniteľne rozpoznať od iných predmetov“ potom je potrebné uviesť, že predmet postúpenia, je v danej zmluve špecifikovaný dostatočne jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne. Zmluva obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti a nie je tu relevantný dôvod prečo by mala byť považovaná za neplatnú.

74. Zároveň, s obdobnými námietkami sa už súdna prax vysporiadala, napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 4Cob/31/2018:

„...Odvolací súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie žalovaného v odvolaní, že takto špecifikovaný predmet zmluvy o postúpení časti pohľadávky vo výške 990,29 eur je právny úkon nejasný, neurčitý a z toho dôvodu neplatný. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, čo predstavuje postupovaná pohľadávka 990,29 eur, že ide o časť neuhradenej pohľadávky zo strany žalovaného z poistnej udalosti č. 8012415832, pri ktorej došlo k poškodeniu konkrétneho motorového vozidla špecifikovaného priamo v zmluve o postúpení pohľadávky. Preto nie je pochybnosť o tom aká zmluva, v akej výške bola postupovaná a z čoho táto pohľadávky vznikla.... Z toho dôvodu odvolací súd nepovažoval námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu ako postupníka na vymáhanie predmetnej pohľadávky za dôvodnú.“

75. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretáčne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný.

76. Nerešpektovanie dohody zmluvných strán, resp. prejavu ich vôle, ktorý nie je v rozpore so zákonom aj s poukazom na článok 2 odsek. 3 Ústavy SR, je zásah do ústavnej zásady autonómie zmluvných strán.

77. „Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok sú pohľadávky, ktoré musia byť individualizované takým spôsobom, ktorý ich dostatočne identifikuje a súčasne vylučuje ich zámenu s inými pohľadávkami, ktorých veriteľom síce rovnako môže byť postupca, avšak tieto nemajú byť zmluvou postúpené na postupníka. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe Zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom postúpenej pohľadávky.

78. Racionálne uvažovanie totiž nemôže viesť k záveru, že za situácie, keď postupca (správca), postupník (sťažovateľka) a súčasne dlžník (žalovaná) nemajú žiadnu pochybnosť o tom, aké pohľadávky, z akého právneho dôvodu a v akej výške boli predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky, do týchto právnych vzťahov vstúpi krajský súd, ktorý prednesie svoju vlastnú predstavu o tom, či je zmluva v jej predmete dostatočne určitá. Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii

relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015)

79. „Pri interpretácii zmlúv treba rešpektovať princíp priority skutočnej vôle účastníkov zmluvy nad jej formálnym prejavom, a princíp priority výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 sp.zn. I. ÚS 242/07). Neplatnosť zmluvy má byť výnimkou a nie zásadou.“ (uznesenie NS SR, sp.zn. 4Cdo/132/2007)

80. „Ďalším základným princípom výkladu zmlúv je prioritá výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavné konformné a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 ústavy je taká prax, keď všeobecné sudy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim.“ (nález ÚS SR, sp.zn. I. ÚS 242/07-29)

81. „Pri výklade právnych úkonov je nepísaným právnym pravidlom tiež predpoklad, podľa ktorého žiaden normotvorca nezamýšľa dať ním tvorenému aktu neurčité, absurdné alebo nerozumné, a tým vlastne aj neplatné (čo aj čiastočne) dôsledky. A výklad zmluvy vedie z pohľadu strán touto zmluvou viazaných k absurdným výsledkom, treba sa im vyhnúť inou aplikáciou príslušných ustanovení. Súd by sa preto mal pri výklade zmluvy vyhnúť hlavne takému výkladu, ktorý je pochybný, hlavne s ohľadom na problematické dôsledky, ku ktorým vedie.“ (nález ÚS SR, sp.zn. I. ÚS 243/07-25)

82. Žalovaný uvádza, že dôkazne bremeno na preukázanie vzniku škody ako aj výšku škody leží na strane žalobcu, s čím sa nedá nesúhlasiť. Vznik škody je zrejmy už aj len z Oznámenia o poistnom plnení, čiastočnom poskytnutí náhrady škody vo forme poistného plnenia žalovanému.

83. Škoda vzniká momentom škodovej resp. poistnej udalosti. Právo na plnenie poistného plnenia vo forme náhrady škody, nie je podmienené žiadnou inou skutočnosťou, ako napríklad úhradou faktúry zo strany poškodeného. Navyše je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že časť poistného plnenia bola zo strany žalovaného poukázaná priamo na účet žalobcu, takže ak by sme aplikovali argumentáciu žalovaného dospeli by sme k záveru, že samotný žalovaný poukázal poistné plnenie z poistnej udalosti, resp. náhradu škody neoprávnenej osobe? Už aj tento samotný fakt a teda že žalovaný poskytol časť poistného plnenia priamo žalobcovi podporuje aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v tomto konaní, existenciu a výšku škody.

84. Žalovaný uvádza aj že „žalovaný má povinnosť nahradiť iba skutočnú škodu, pričom sa vychádza z hodnoty veci v čase pred poškodením. Žalobca nepredložil ani len doklad o úhrade, preukazujúci skutočnú škodu.“

85. Škoda vzniká momentom poškodenia - momentom vzniku poistnej resp. škodovej udalosti, nie až momentom predloženia dokladu o úhrade, ako sa to žalovaný snaží prezentovať. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že „žalobca však žiadnym spôsobom zmenšenie svojho majetkového stavu nepreukázal, keďže nepredložil doklad o úhrade predmetnej faktúry vystavenej servisom....“ nedá sa s ním súhlasiť, nakoľko je zrejme evidentné a nepopierateľné, že na strane žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu došlo k vzniku škody a k zmenšeniu majetku, čo si môžeme uviesť na príklade: došlo k poškodeniu motorového vozidla, v dôsledku poistnej udalosti spôsobenej poisteným u žalovaného. To je nepopierateľné - existencia poistnej udalosti. Je nepopierateľné aj poškodenie motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu a to zo Zázpisu o obhliadke poškodeného motorového vozidla vyhotoveného technikom spoločnosti Slovexperta ako partnera žalovaného. Ak je teda motorové vozidlo poškodené, daná škoda predstavuje úbytok v majetkovej sfére žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, nakoľko ak by napríklad poškodený z poistnej udalosti chcel predať motorové vozidlo, predal by ho o zníženú sumu predstavujúcu danú škodu.

86. Podmieňovanie poskytnutia poistného plnenia vo forme náhrady škody predĺžením dokladu o úhrade faktúry nemá oporu v zákone.

87. Podľa názoru všeobecných súdov (R 55/1971, R 25/1990), ale i názoru Ústavného súdu ČR (Nález ÚS ČR z 20. 11. 2000, sp. zn. IV. ÚS 548/99) škodu predstavujú nielen majetkové hodnoty, ktoré už boli, resp. majú byť poškodeným vynaložené, ale aj tie, ktoré by bolo potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

88. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 22.03.2019 prezentoval názor, ktorým sa snažil spochybníť faktúru žalobcu, v ktorej je vyčíslená výška škody odôvodnením, že aj žalovaný má vypracovanú kalkuláciu.

89. Pokiaľ ide o kalkuláciu predloženú žalovaným, táto má jednak slúžiť len ako pomôcka, nejde o záväzný dokument, obzvlášť nie v prípade ako je tento nakoľko predmetom konania je náhrada škody z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody a teda vzťahu medzi žalovaným ako poisťovateľom vinníka nehody a žalobcom ako právnym nástupcom poškodeného sa neriadi žiadnou zmluvou, ktorá by mohla takéto skutočnosti (poskytnutie náhrady škody vo forme poistného plnenie len na základe kalkulácie žalovaného) obmedzovať, ale výlučne zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Občianskym zákonníkom.

90. Nepochybne účelom zákona o povinnom zmluvnom poistení pri spôsobení škody prevádzkou motorového vozidla a súdneho konania je taký postup, aby sa poškodenému, resp. žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. V predmetnom prípade je potrebné uplatniť zásadu plnej občianskoprávnej reparácie spôsobenej škody, ktorá spočíva v tom, že zodpovedný subjekt bude povinný celú spôsobenú škodu poškodenému plne nahradiť, a to buď formou náhrady v peniazoch (tzv. relutárna náhrada) alebo formou uvedenia v predošlý stav (tzv. naturálna náhrada- restitutio in integrum). Jedná sa o nastolenie tzv. "vyrovňavacej spravodlivosti".

91. Žalovaný používa kalkuláciu AUDATEX a v rámci prepočtu lakovania používa systém AZT, pričom tento bol vytvorený a upravený práve poisťovňami na ich účely, nakoľko prepočet lakovania pomocou systému AZT nie je objektívny, nakoľko uplatňuje u všetkých vozidiel rovnaké pravidlá pri tvorbe časových noriem, nezávisle od výrobcu vozidla. To znamená, že likvidátor, alebo iná osoba zadá do programu časť auta, na ktorej je potrebné vykonať lakovacie práce, napr. dvere, kapota. Ale tento program už však nezohľadňuje informácie, normy a postupy dané či odporúčané výrobcom, t.j. program vypočíta rovnaké časové jednotky na lakovanie dverí pre rôzne typy a značky áut.

92. Na druhej strane, kalkulačný program, ktorý používa žalobca je Silverdat a v rámci neho je lakovanie počítané podľa systému Eurolak. V tomto systéme, si servis zadá aký typ a druh auta je potrebné lakovať, kedy systém stiahnutím potrebných informácií od výrobcu určí časové jednotky. To znamená že tento systém výpočtu lakovania používa a zohľadňuje informácie, postupy a odporúčanie dané výrobcom jednotlivých motorových vozidiel.

93. Zároveň, faktúra žalobcu v sebe zahŕňa všetky položky a úkony, ktoré bolo potrebné vykonať na navrátenie veci resp. poškodeného motorového vozidla do stavu pred poistnou udalosťou.

94. Žalovaný na pojednávaní zároveň predložil Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17Co/150/2017 za účelom poukázania na prenášanie dôkazného bremena. V tomto konaní však išlo o „nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú utrpel žalobca ako cyklista zrazený motorovým vozidlom.“ Z predloženého uznesenia je zrejmé že v danom konaní bol vypracovaný lekársky posudok voči ktorému stálo odborné vyjadrenie ohľadne zdravotného stavu žalobcu, ktoré mali ohodnotiť jeho sťaženie spoločenského uplatnenia. V danom konaní išlo o odborné otázky ohľadne zdravotného stavu tamojšieho žalobcu, kde proti sebe ako dôkazné prostriedky stáli dve názory lekárov (jeden prezentovaný v lekárskom posudku druhý v odbornom vyjadrení). V tomto konaní však ide o právnu otázku posúdenie ktorej závisí na úvahe súdu, pričom touto otázkou je oprávnenosť krátenia poistného plnenia vo forme náhrady škody, pričom žalovaný neposkytol žalobcovi náhradu škody v plnom rozsahu, ale len na základe vlastnej ľubovôle v krátenom rozsahu.

95. Predkladať dané uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17Co/150/2017 za účelom preukázania prenášania dôkazného bremena v tomto konaní je účelové a nie právne či logicky správne. Ide o nie skutkovo a právne obdobné prípady, ani pokiaľ ide o dôkazy.

96. Žalovaný nenamietal rozsah poškodenia a rozsah opravy vykonanej žalobcom ale výšku ceny práce normohodiny kvôli tej skutočnosti, že oprava poškodeného motorového vozidla bola vykonaná v neautorizovanom servise. V tomto konaní neboli sporné skutočnosti na preukázanie ktorých by boli nutné znalecké posudky. Spornými skutočnosťami bolo či je legálnym dôvodom krátenia poistného plnenia vo forma náhrady škody to, že poškodené motorové vozidlo opravil neautorizovaný servis.

97. Aj ak by sme mali pripustiť myšlienku žalovaného o prenášaní dôkazného bremena, je „na rade“ s dôkazom žalovaný kedy by mal predložiť taký dôkaz ktorý by odôvodňoval cenu práce ním uvedenú v jeho vlastnej subjektívnej kalkulácii.

98. Žalovaný namietal, že zo strany poškodeného nebol predložený doklad o úhrade faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, k čomu je potrebné uviesť nasledovné. Daná požiadavka nemá oporu v zákone.

99. Je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že žalovaný väčšiu časť poistného plnenie aj poskytol, a to práve na základe predloženej faktúry vystavenej žalobcom, kedy nenamietal absenciu dokladu o úhrade tejto faktúry.

100. S obdobnými námietkami sa už vysporiadal Krajský súd v Košiciach, sp.zn. 4Cob/60/2017, kde v bode 21 odôvodnenia zaoberal aj touto otázkou: „Z uvedeného vyplýva, že ak dôjde ku škodovej udalosti v čase trvania poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného nahradiť poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. V predmetnej veci nebolo sporné, že tieto zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaný, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenému aj z väčšej časti plnil, preto je bez právneho významu, či žalovaný sumu poškodený autoservisu zaplatil.“

101. Opätovne je potrebné poukázať na to, že v danom konaní ide o náhradu škody, pričom škoda vzniká momentom škodovej resp. poistnej udalosti. Právo na plnenie poistného plnenia vo forme náhrady škody, nie je podmienené žiadnou inou skutočnosťou, ako napríklad úhradou faktúry zo strany poškodeného.

102. Škoda vzniká momentom poškodenia - momentom vzniku poistnej resp. škodovej udalosti, nie až momentom predloženia dokladu o úhrade, ako sa to žalovaný snaží prezentovať.

103. Podmieňovanie poskytnutia poistného plnenia vo forme náhrady škody predĺžením dokladu o úhrade faktúry nemá oporu v zákone.

104. Z odôvodnenia Nálezu ÚS ČR z 20.11.2000, sp. zn. IV. ÚS 548/99 je potrebné uviesť: „V posuzovanom prípade se jednalo o odvolacím soudem provedený výklad ustanovení § 442 obč. zák., konkrétně toho, co se rozumí "skutečnou škodou". (Z odůvodnění rozhodnutí městského soudu je zřejmé, že soud přistupuje k pojmu škoda ze dvou hledisek, kdy jednou chápe škodu jako objektivně existující prokázané poškození majetku a v tomto směru nezpochybňuje závěry znaleckého posudku a na druhé straně však existenci této škody neuznává, a to na základě úvahy o možnosti její náhrady.)

105. Ustanovením § 442 obč. zák. je upraven způsob a rozsah náhrady škody, a to tak, že se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo. Škoda se hradí v penězích, požádá-li však o to poškozený a je-li to možné a účelné, hradí se škoda uvedením do původního stavu. Škoda se přitom se chápe jako újma, spočívající v zmenšení majetkového stavu poškozeného a reprezentující majetkové hodnoty nutné na vynaložení věci do předešlého stavu.

106. Dle názoru Ústavního soudu z dikce aplikovaného ustanovení § 442 obč. zák., nelze dovozovat, tak jako to učinil odvolací soud, že v případě, kdy je škoda hrazena v penězích, lze uznat prokázání nároku na náhradu škody pouze tehdy, kdy již poškozený prostředky na její odstranění vynaložil. Ostatně tento závěr vyplývá i ze stanoviska Nejvyššího soudu ČR, Rc 55/71, Sbírka soudních rozhodnutí č. 7 z roku 1971 (na které patrně poukazuje i stěžovatelka, která zřejmě nedopatřením označila jiný rok tohoto rozhodnutí), a z jehož smyslu je zřejmé, že škodu představují nejen majetkové hodnoty, které již bylo nutno vynaložit, ale i ty, které by bylo nutno vynaložit k tomu, aby došlo k uvedení věci do předchozího stavu (obdobně i rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, Rc 25/90, Sbírka soudních rozhodnutí č. 6 z roku 1990).

107. Právní závěr odvolacího soudu, ve kterém tento sice na jedné straně zřejmě uznává existující trvalé a neodstranitelné poškození majetku stěžovatelky, jehož výše byla stanovena znaleckým posudkem, a současně jí odmítá přiznat za toto poškození jejího majetku nárok na odpovídající náhradu, je proto

dle názoru Ústavného soudu neudržiteľný a v podstate odporujúci zákonu, ve svých důsledcích natolik extrémní, že jím došlo k porušení práva stěžovatelky na spravedlivý proces.“

108. Zároveň, ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. stanovuje povinnosť poškodeného preukázať svoj nárok, ale neurčuje spôsob akým tak má urobiť. Na podporu tejto argumentácie je potrebné poukázať na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/97/2016 zo dňa 25.01.2017, ktorý uvádza: „Odvolací súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na § 15 ods. 1, zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý síce stanovuje povinnosť poškodeného preukázať svoj nárok, ale neurčuje spôsob akým tak má urobiť.“

109. V súvislosti s úrokmi z omeškania je potrebné uviesť, že „Zákon č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov je osobitným zákonom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku (OZ), ktorý je všeobecným právnym predpisom upravujúcim súkromnoprávne vzťahy (§ 1 ods. 2 OZ). Vzťah týchto dvoch predpisov vyplýva zo zásady „lex specialis derogat legi generali“, čo znamená, že ustanovenia osobitného predpisu sa použijú prednostne v prípade, ak tento osobitný zákon upravuje niektorú otázku odlišne od všeobecného právneho predpisu. Ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP výslovne ustanovuje, kedy vzniká poisťiteľovi povinnosť poskytnúť poistné plnenie poškodenému. Ide zároveň o úpravu termínu, kedy nastáva splatnosť poistného plnenia. Omeškanie dlžníka je sankciou za porušenie povinností splniť dlh riadne a včas. Omeškanie začína uplynutím doby splatnosti, ktorá vyplýva z hmotného práva. Vo všeobecnosti platí, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od neho popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje osobitnú sankciu vo forme peňažných úrokov z omeškania pre prípad, ak poisťovateľ nesplní svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona, teda v lehote do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti neskončí prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, resp. neposkytne poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie.

110. Odvolací súd je toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne, plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení.“ (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/335/2017 zo dňa 22.11.2018)

111. Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 7Co/291/2018: „Vychádzajúc zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP odvolací súd v predmetnej veci zastal názor, že tieto nevyklúčujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a včasné nesplnenie odlišných povinností, než ako vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 2 OZ.

112. Podstatným kritériom pre rozlíšenie odvolací súd považuje to, že v ustanovení § 11 ods. 8 zákona o PZP zákonodarca postihol nečinnosť poisťovateľa spočívajúcu v nepeňažnom plnení, pričom ustanovením § 517 ods. 2 OZ je sankcionovaná nečinnosť spočívajúca v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Uvedené znamená, že pokiaľ si splnil žalovaný v predmetnej veci svoje povinnosti vo vzťahu k žalobcovi vyplývajúce mu z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda ho nemožno sankcionovať podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, nevyklúčuje to aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, a teda priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku vo vzťahu k žalobcovi riadne a včas. Na podklade uvedeného preto odvolací súd v napadnutej časti rozsudok okresného súdu ako správny potvrdil, pričom v časti, ktorá odvolaním strán sporu napadnutá nebola, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.“

113. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 1Co/410/2017: „Z uvedeného je nutné vyvodit', že súd prvej inštancie posúdil po právnej stránke aj otázku omeškania žalovanej správne. Podľa názoru odvolacieho súdu, s prihliadnutím na vyššie uvedené konkrétne okolnosti daného prípadu, súd správne rozhodol o úrokoch z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom začiatok omeškania správne stanovil podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z.. V okolnostiach súdnej veci možno prisvedčiť súdu, i argumentácii žalobkyne v odvolaní (i v priebehu konania na súde prvej inštancie), že námietka žalovanej je aj v tejto časti nedôvodná, pretože úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 v spojení s § 11 ods. 6, na ktoré v odvolaní poukazuje, sankcionujú neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavujú žalovanú povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa

§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to i v prípade, ak žalovaná svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 splnila včas, t.j. skončila prešetrenie poistnej udalosti v zákonom stanovenej lehote a v zákonom stanovenej lehote poskytla poškodenej žalobkyni písomné vysvetlenie o odmietnutí poistného plnenia a to bez ohľadu na to, či dôvody vysvetlenia boli opodstatnené, alebo nie.

114. Z vyššie uvedených dôvodov s poukázaním na citované zákonné ustanovenia súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 169,05 eur s 5,00%-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 29.11.2015 až do zaplatenia.

115. Konanie v prevyšujúcej časti bolo zastavené podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca vzal za konania späť žalobu a to sčasti a konanie v tejto časti navrhol zastaviť.

116. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

117. Tarifná odmena advokáta na zastupovanie v konaní sa vypočíta z tarifnej hodnoty t.j. z istiny. V danom prípade istina nebola uhradená a preto súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

118. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.